

política i històrica de la truita de mongetes. Ella fou aliment dels nostres pares i avis, sustentació de la nostra infantesa difícil, refugi de caminants i pelegrins, festí de vesprades de quaresma sense butlla, supervivència d'orte desvàlid, menja prestigiosa de l'auxili social. Sí, ja sabem que les mongetes són rebels i flatulentes. Però com que, avui dia, cada vegada hi ha menys convencionalismes, tot podrà resoldre's amb santa llibertat.

8 En canvi els cigrons... Els cigrons són una mala bèstia, indòmita, recalcitrant. Ja podeu posar-hi aigua de pluja, bicarbonat i paciència. Ja podeu resar-hi un credo i dues parts de rosari. Ja podeu combinar les més diverses i astutes tàctiques de guerra culinària: els cigrons són els cigrons. He vist, en el curs d'una llarga experiència en pensions i menjadors subvencionats, vertaderes meravelles de consistència: esferes dures, crispades, insolents. Els he vist rebotar com pilotes de goma, saltar d'un plat a l'altre prodigiosament, córrer sobre el mosaic amb habilitat fantàstica, actuar amb la contundència d'un projectil, caure dintre l'estómac com boles de plom indestructible, clavar-se al paladar amb violència inclement. Qui havia de dir que aquesta llavor de la cigronera, de la família de les papilionàcies, podia resultar tan pèrfida! Qui havia de pensar que amb aquest fruit de la sàvia naturalesa es podrien construir els àpats més dramàtics del món! Quins cigrons!

9 Quan para de ploure, la terra sembla una gallina mullada: tot són regalims. La terra xopa sembla més amorosida, més silenciosa, més amable. Ara, quan la

miro, m'adono que el paisatge brilla més que de costum. La tarda té una qualitat dolça i clement, com un desmai amb compta gotes. L'herba ha aixecat la cresta, desentumida i alegre. Endevino les arrels dels arbres bevent, cofoies, el seu manà particular. El paisatge té una sensualitat nova i rica. Això sí que són signes externs.

10 Fred Astaire, ha sortit a la televisió. Fred Astaire havia estat un home irreparablement lleig. Les cares de cavall, com la seva, provoquen una vaga simpatia. Hom sent la temptació de passar-li la mà pel morro i encetar un diàleg de tema vegetal. Fred Astaire va importar al nostre país, l'afecció pel claqué, el barret de copa i la brillantina. La seva figura lineal i desimbolta va tirar per terra la idea de que la gent massa prima perjudicava el prestigi nacional. El vaig conèixer l'època del racionament, quan la gent grassa disfrutava d'una gran reputació i la gent prima era mirada amb suspicàcia. Fred Astaire, amb la seva imatge escadussera i breu va escampar la idea de que, els americans també podien ser prims i, a la vegada, disfrutar d'una salut esplèndida, perquè era una gent que es rentava les dents. Amb el temps, la idea de que per ser una persona sana, cal estar primet, ha agafat consistència. El règim és una realitat nacional, i qui més qui menys, tothom fa el que pot per assemblar-se a Fred Astaire: un home sense greix, ni fècula, ni tripa ni moca. Un home que ha convertit les mongetes tendres en un objecte digne de veneració, de cobejança i de vuitanta pessetes el quilo. No sé on anirem a parar.

Jaume Farriol

Luxosos salons per a Bateigs
Primeres Comunions
Casaments i Banquets
Fàcil aparcament
Obert tot l'any
Espaiós parc infantil

restaurant
LA VALL
i
CAN FARELL

La Vall Km. 3,500 de la carretera de
Caldas a Granollers Tel. 87.99

Can Farell Km. 5,500 de la carretera de
Caldas a Granollers

SANTA EULALIA DE RONSANA

Pinsos
RELATS

LLIÇA D'AMUNT

Telèfons 11 i 128

PANADERIA

BOLLERIA

SAN ANTONIO

El Rieral

Teléfono 55